

ΤΟ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Με την ευκαιρία της ανάληψης του χαρτοφυλακίου της Μετανάστευσης από τον Έλληνα Επίτροπο κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο, η "Κίνηση Πολιτών για μια Ανοικτή Κοινωνία" θα ήθελε να εκφράσει ορισμένες σκέψεις και απόψεις γύρω από το αντικείμενο αυτό και τους τρόπους αντιμετώπισης του, μέσα στη σημερινή Ευρωπαϊκή και Ελληνική πραγματικότητα.

Η "Κίνηση Πολιτών" κρίνει ως ευτυχή συγκυρία, ότι ο Έλληνας Επίτροπος, μεταξύ όλων των υπό διανομή χαρτοφυλακίων από τον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. J. C. Juncker, κατέστη δυνατόν να αναλάβει τον τομέα της Μετανάστευσης, που τόσα προβλήματα προκαλεί, κυρίως στο Νοτιοευρωπαϊκό χώρο, χρίζοντας μιας ριζικής αναθεώρησης, ώστε το ζήτημα της ρύθμισής του να καταστεί σύγχρονο και παράλληλα ρεαλιστικό, εφαρμόσιμο και ανθρώπινο.

Η σημερινή κατάσταση και όλα όσα θα έπρεπε να ρυθμίζονται και από την ελλειμματική Συνθήκη Δουβλίνο II, βρίσκονται πλέον, περίπου εκτός ελέγχου.

Στη συνολική πολιτική, οικονομική και κοινωνική κατάσταση των χωρών της νότιας ακτής της Μεσογείου, καθώς και εκείνης της ανατολικής Μεσογείου, επικρατεί συνεχής αναβρασμός και αναταραχή, καθώς και ανοιχτές εμφύλιες συρράξεις, που οδηγούν τους πληθυσμούς σε φυγή και στην αναζήτηση σωτηρίας και ασφάλειας κυρίως στις νοτιοευρωπαϊκές χώρες, λόγω εγγύτητας.

Σε αυτούς θα πρέπει να προστεθούν όλοι εκείνοι που κυρίως για κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους και λιγότερο πλέον σήμερα για πολιτικούς, μετακινούνται τόσο από την Αφρική, όσο και από την ευρύτερη Ασία, επιχειρώντας με τη σειρά τους, να φτάσουν στον πολυπόθητο ευρωπαϊκό χώρο, όπου ως άλλη "Γη της Επαγγελίας" και πρώτος σταθμός της πορείας αυτής, εμφανίζεται η Ελλάδα, των τόσων νησιών και εκτεταμένων παραλίων, που δύσκολα αστυνομεύονται με επιτυχία σε συνεχή βάση.

Αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα να αυξηθεί η ροή απελπισμένων ανθρώπων, κάθε φύλου και ηλικίας, που έχοντας στερηθεί εργασίας και εστίας και μη έχοντας πλέον τίποτα να χάσουν, αποτολμούν, με οποιοδήποτε μέσο και κόστος, στα χέρια "αθλίων λαθρεμπόρων ανθρώπινης ζωής", τον διάπλου της Μεσογείου.

Όλα δείχνουν ότι η περιρρέουσα πολιτική και οικονομική κατάσταση που επικρατεί στη νότια και ανατολική ακτή της λεκάνης της Μεσογείου δεν παρουσιάζει σημεία βελτίωσης. Η εφεκτικότητα της Τουρκίας να ελέγξει ικανοποιητικά τα σύνορά της και να εφαρμόσει τις υπάρχουσες συμφωνίες δεν βοηθά την όλη κατάσταση και ειδικότερα την αντιμετώπιση του θέματος από μέρους της χώρας μας.

Για όλους λοιπόν αυτούς τους λόγους, πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στις άλλες χώρες της νότιας Ευρώπης, που ένας Έλληνας, ο οποίος γνωρίζει καλά το αντικείμενο του χαρτοφυλακίου του, έχοντας ζήσει την καθημερινότητα και κρισιμότητα του θέματος αυτού, τόσο ως πολίτης, όσο και ως πολιτικός, έχει αναλάβει να μεταρρυθμίσει τον τομέα αυτόν.

Είναι απαραίτητο η Ε.Ε. να θέσει υπόψη του συνόλου των 28 χωρών μελών της τη διαχρονική απολογιστική εικόνα της μέχρι σήμερα μετανάστευσης κατά χώρα και συνολικά, έστω και εάν το παράνομο σκέλος της δεν είναι απόλυτα μετρήσιμο. Θα ήταν χρήσιμο επίσης να διερευνηθεί το όλο θέμα της μετανάστευσης και οι επιπτώσεις του σε συνεργασία της Ε.Ε. με άλλους Διεθνείς Οργανισμούς όπως π.χ. τον ΟΗΕ.

Ξεπερνώντας τις παντός είδους γκρίνιες και επιφυλάξεις, από μέρους των ηγεσιών των άλλων ευρωπαϊκών χωρών και κυρίως των βορειών, θα πρέπει να αναζητηθούν νέες, ικανοποιητικές ρυθμίσεις, που θα αφορούν το θέμα της νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης, επιδεικνύοντας την απαραίτητη ευρωπαϊκή αλληλεγγύη προς τις χώρες εκείνες που βρίσκονται περισσότερο εκτεθειμένες στην πραγματικότητα αυτή. Η ενεργός και εποικοδομητική συνεργασία μεταξύ των χωρών του Ευρωπαϊκού Νότου, στις οποίες καταφεύγουν, μπορεί να συντελέσει στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού.

Περιμένουμε όλοι από τον νέο Επίτροπο μια νέα νομοθεσία, προοδευτική και συνάμα αποτελεσματική, με ριζική αναθεώρηση της Συνθήκης Δουβλίνο II και εκείνη τη «χρυσή τομή» που θα διασφαλίσει τα συνολικά εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε. και βεβαίως την ιδιαίτερα εκτεθειμένη Ελλάδα, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα σύνορα της Ελλάδος είναι συγχρόνως και σύνορα της Ευρώπης.

Η όποια ανεξέλεγκτη μετακίνηση πληθυσμού, θα επιβαρύνει περαιτέρω, σε σοβαρό βαθμό, την οικονομική και κοινωνική συνοχή του όλου ευρωπαϊκού χώρου, προκαλώντας, παράλληλα, την επιδείνωση των επικρατούσων σήμερα συνθηκών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, ενώ θα επηρεάσει αρνητικά, και ίσως επικίνδυνα, κάθε έννοια «φιλοξενίας» και «ανοχής του άλλου», για την οποία η Ευρώπη ανέκαθεν ήταν περήφανη.